

Stemmelighed skal være Retsformandens Stemme, der gør Udslaget, og at Afstemningsrækkefølgen skal være den, at den yngste Dommer stemmer først, derefter 6 Nævninger, derpaa den næst yngste Dommer, derefter de 6 andre Nævninger, og til sidst Retsformanden.

Fremdeles afviger det af Retsplejeudvalget udarbejdede Forslag ved, at Nævningerne skal deltage i alle de af deres Skyldig-Kendelse følgende Afgørelser, ogsaa f. Eks. om Idømmelse af Sikkerhedsforanstaltninger efter Borgerlig Straffelov § 70 over for en Tiltalt, der ifølge denne Lovs §§ 16 eller 17 ikke vil være at straffe, eller om Erstatningspaastande, jfr. § 993.

Det af Retsplejeudvalget udarbejdede Forslag gaar endelig ud paa, at man i Forbindelse med disse nye Regler ophæver den ovenfor omtalte ved Loven af 23. Juli 1932 indførte Bestemmelse i § 886 a om, at Nævningerne kan træffe Afgørelse om Tilstedeværelsen af formildende eller skærpene Omstændigheder, idet saadan Afgørelse under den foreslaaede nye Ordning skønnes naturligst at burde træffes af Dommerne og Nævningerne i Forening som Led i Strafudmaalingen.

I Retsplejeudvalgets Møde den 14. December 1935 stemte 3 Medlemmer for det af Udvalget udarbejdede Forslag, medens de øvrige 13 Medlemmer — et Medlem var fraværende — stemte imod.

Justitsministeriet er vedblivende af den Formening, at der er Grund til at søge gennemført Bestemmelser, som giver Nævningerne Andel i Strafudmaalingen m. m., og da man finder, at de af Retsplejeudvalget udarbejdede Bestemmelser er at foretrække for de i de hidtidige Regeringsforslag optagne Regler, har man optaget dem i Lovforslaget.

Hovedbestemmelsen findes i Forslagene til § 906 a og § 886 a, medens Forslagene til §§ 866, 889, 906 og 993 er Konsekvenser af Hovedforslagene og ikke tiltrænger nærmere Forklaring.

Til §§ 892, 897, 2det og 3die Stykke, og 899.

Ifølge Retsplejelovens § 897, 2det Stykke, kan en for Tiltalte ugunstig Besvarelse af et Hoved- eller Tillægsspørgsmaal kun vedtages med mindst 8 Stemmer af 12.

Ifølge Lovens § 885 er det Nævningerne, der afgør, om en Strafudelukkelsesgrund, bl. a. altsaa ogsaa den i Straffelo-

vens § 16 nævnte Utilregnelighedstilstand, foreligger, og ifølge Lovens § 886 afgør Nævningerne endvidere, om en af de i Straffelovens § 17 nævnte Tilstande — Psykopati m. m. — er til Stede.

Medens det ikke volder Vanskelighed at anvende Skelnemærket „ugunstig for Tiltalte“ med Hensyn til Skyldspørgsmaalet, er dette Skelnemærke i Virkeligheden uanvendeligt, hvor det drejer sig om at træffe Afgørelse angaaende Tilstedeværelsen af en af de i Straffelovens §§ 16 eller 17 nævnte Tilstande. Følgen af, at Tiltalte f. Eks. erklæres utilregnelig ifølge § 16, vil nemlig ganske vist være den, at Idømmelse af Straf udelukkes, men i Stedet herfor bliver der Spørgsmaal om Anvendelse af de i Straffelovens § 70 omtalte Sikkerhedsforanstaltninger.

Det staaende Retsplejeudvalg har derfor i den som Bilag 2 trykte Skrivelse af 14. December 1935 indstillet, at man søger gennemført et af Udvalget enstemmigt vedtaget Forslag („Forslag A“) til Ændringer i Retsplejelovens §§ 892, 897, 2det Stykke, og 899, gaaende ud paa, at simpel Stemmeafstemning, altsaa normalt 7 Stemmer, skal være afgørende ved Spørgsmaal til Nævningerne angaaende Straffelovens §§ 16 eller 17, og at disse Spørgsmaal i Tilfælde af Stemmelighed blandt Nævningerne skal afgøres af Retten.

I Forbindelse hermed har Retsplejeudvalget enstemmigt foreslaaet en Ændring i § 897, 3die Stykke, gaaende ud paa, at en Nævning, der har stemt for Frifindelse, men er blevet overstemt, vel skal kunne undlade at stemme om subsidiære Spørgsmaal — bortset fra Spørgsmaal angaaende Straffelovens §§ 16 eller 17 —, men dog ikke — som efter den nugældende Regel — skal være udelukket derfra.

Justitsministeriet kan tiltræde Retsplejeudvalgets Forslag og har derfor optaget dem i Lovforslaget.

Til § 1017.

Forslaget stilles paa Foranledning af det staaende Retsplejeudvalg, der i en Indstilling, trykt som Bilag 3, har henledet Opmærksomheden paa, at det i den senere Tid nogle Gange er hændt, at Dagspressen, medens Domsforhandlingen i en Straffesag stod paa, har indeholdt Artikler, der ret indgaaende drøftede Mulighederne for Tiltaltes Skyld eller Uskyld, og at dette Forhold maa forekomme særdeles uheldigt, særlig i Nævningesager.